

संस्कृतनिपुणता Level-02

Janaseva Trust Premises, Magadi Main Road,
Channenahalli, Bengaluru- 562130
Ph- +91 8431668084 , info@vvss.res.in www.vvss.res.in

Disclaimer: Photographs utilized by this presentation are not the sole property of the presentation or its administrators, the photos utilized by us come from around the worldwide web and are shared publicly. Contents and photographs of the books are not the sole property of the presentation or its administrators, they are taken from the study material of Samskrita Bharati and Rastriya Sanskrit Samsthan.

Veda Vijnana
Shodha Samsthanam
Centre for Śāstra and Contemporary Studies

धियो यिष्व विराजति।

श्लोकानाम् अवगमनक्रमः

1. पदच्छेदः
2. अन्वयः (आकाङ्क्षापद्धतिः)
3. अन्वयार्थः
4. पदपरिचयः
5. व्याकरणविशेषः

तपःस्वाध्यायनिरतं तपस्वी वाग्विदां वरम् ।
नारदं परिपप्रच्छ वाल्मीकिर्मुनिपुङ्गवम् ॥ १-१-१

- पदच्छेदः
- अन्वयः (आकाङ्क्षापद्धतिः)
तपस्वी वाल्मीकिः तपःस्वाध्यायनिरतं वाग्विदां वरं मुनिपुङ्गवं नारदं परिपप्रच्छ ।
- अन्वयार्थः
तपस्वी वाल्मीकिः तपसि अध्ययने च सर्वदा प्रवृत्तं शास्त्रज्ञेषु मुनिषु च श्रेष्ठं नारदं पृष्ठवान् ।

तपःस्वाध्यायनिरतं तपस्वी वाग्विदां वरम् । नारदं परिपप्रच्छ वाल्मीकिर्मुनिपुङ्गवम् ॥ 1-1-1

- पदपरिचयः

- तपःस्वाध्यायनिरतम् – तपःस्वाध्यायनिरत, पुं, द्वितीया, एकवचनम्
- तपस्वी – तपस्विन्, पुं, द्वितीया, एकवचनम्
- वाग्विदाम् – वाग्विद्, पुं, षष्ठी, बहुवचनम्
- वरम् – वर, पुं, द्वितीया, एकवचनम्
- नारदम् – नारद, पुं, द्वितीया, एकवचनम्
- परिपप्रच्छ – परि+प्रच्छ्+लिट्, प्रथमपुरुषः, एकवचनम्
- वाल्मीकिः – वाल्मीकि, प्रथमा, एकवचनम्
- मुनिपुङ्गवम् – मुनिपुङ्गव, द्वितीया, द्विवचनम्

तपःस्वाध्यायनिरतं तपस्वी वाग्विदां वरम् । नारदं परिपप्रच्छ वाल्मीकिर्मुनिपुङ्गवम् ॥ 1-1-1

• व्याकरणविशेषः

- तपःस्वाध्यायनिरतम् – तपः च स्वाध्यायः च – तपःस्वाध्यायौ । (द्वन्द्वः) तपःस्वाध्याययोः निरतः – तपःस्वाध्यायनिरतः । (स.तत्पुरुषः) तम् ।
- तपस्वी – तपः अस्य अस्ति इति । तपस्+विन् ।
- वाग्विदाम् – वाचं वेत्ति इति । उपपदसमासः । क्विप् ।
- वरम् –
- नारदम् –
- परिपप्रच्छ – परि+प्रच्छ्+लिट्,
- वाल्मीकिः – वल्मीके भवः । वल्मीक+इञ्
- मुनिपुङ्गवम् – पुमान् च असौ गौः च – पुङ्गवः । (कर्मधारयः), मुनिषु पुङ्गवः ।

समासः

समासः – अनेकस्य पदस्य एकपदीकरणम् । तपःस्वाध्यायनिरतम् ।

विग्रहः - येन वाक्येन समस्तस्य पदस्य अर्थः अवगम्यते तद्वाक्यम् ।

तपः च स्वाध्यायः च तपःस्वाध्यायौ । (द्वन्द्वः)

तपःस्वाध्याययोः निरतः – तपःस्वाध्यायनिरतः । (स.तत्पुरुषः)

समासः

1. समासः सुबन्तानां भवति न तिङन्तानाम् । सीतापतिः, तपःस्वाध्यायनिरतम् ।
2. समासः द्वयोः द्वयोः पदयोः भवति । द्वन्द्वे तु युगपत् बहूनामपि भवति ।

तपः च स्वाध्यायः च तपःस्वाध्यायौ । (द्वन्द्वः)

तपःस्वाध्याययोः निरतः – तपःस्वाध्यायनिरतः । (स.तत्पुरुषः)

3. परस्परान्वितयोः सुबन्तयोः समासः भवति ।

‘इयं लेखनी सीतायाः, पतिः रमायाः गच्छति’

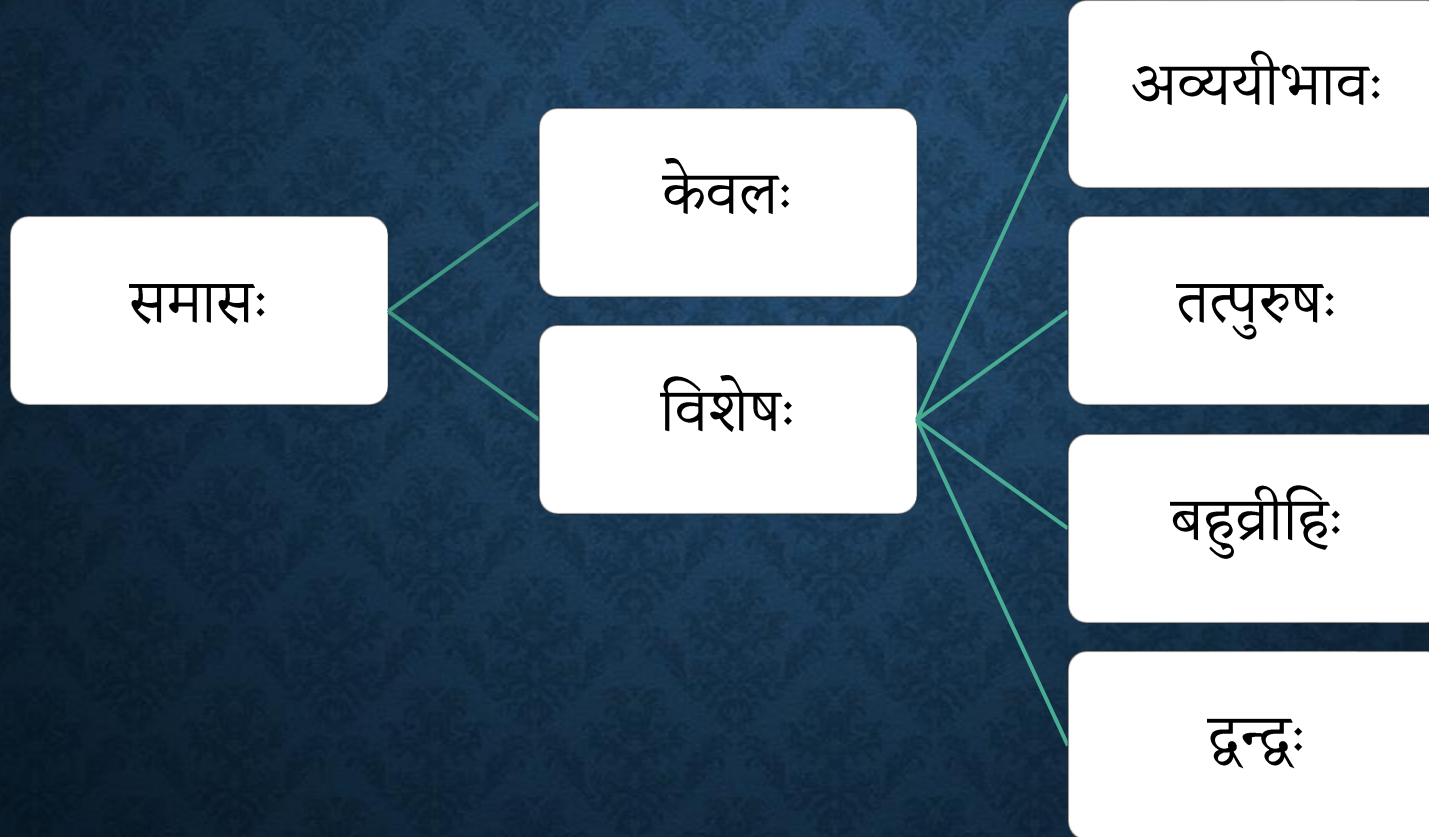

समासः

4. समासे पूर्वत्र श्रूयमाणं पदं पूर्वपदम् इति, उत्तरत्र श्रूयमाणं पदम् उत्तरपदम् इति च कथ्यते । सीतापतिः ।
5. समासे कृते विभक्तेः लोपः भवति । सीतायाः पतिः – सीतापतिः ।

समासः

समासः

तत्पुरुषः

- प्रायः उत्तरपदार्थप्रधानः । उत्तरपदस्य अर्थः यदि क्रियया अन्वितः भवति तर्हि तत्पुरुषः ।
 - सीतापतिः गच्छति ।
- प्रायः उत्तरपदस्य लिङ्गमेव समस्तपदस्यापि लिङ्गम् ।
 - आम्रवृक्षे बहूनि फलानि सन्ति ।
 - कर्मकुशलम् आह्वयतु ।
 - मद्भक्तः भव इति श्रीकृष्णः अर्जुनम् अवदत् ।

समासः

द्वन्द्वः

- प्रायः उभयपदार्थप्रधानः ।
 - रामकृष्णौ गृहं प्रविशतः
- प्रायः उत्तरपदस्य लिङ्गं समस्तपदस्य, समासघटकपदार्थस्य संख्यामवलम्ब्य वचनं च ।
 - हरिहरवयः शालायां पठन्ति ।
 - ज्ञानी सुखदुःखे समानतया पश्यति ।
 - बालकः पाणिपादं प्रक्षालयति ।
 - रागद्वेषौ परिहरणीयौ ।

समासः

बहुव्रीहिः

- प्रायः अन्यपदार्थप्रधानः । अन्यत् पदम् = समासाघटकं पदम् ।
 - पीतक्षीरः बालः गच्छति ।
- प्रायः विशेष्यस्य (अन्यपदार्थस्य) लिङ्गमेव समस्तपदस्यापि लिङ्गम् ।
 - पीतक्षीरा बालिका
 - पीतक्षीरं मित्रम्
 - राजेशस्य गृहे बहुफलः फनसवृक्षः वर्तते ।

समासः

अव्ययीभावः

- प्रायः पूर्वपदार्थप्रधानः ।
 - उपवृक्षं यानम् अस्ति ।
- अव्ययं भवति । नपुंसकलिङ्गतां च प्राप्नोति ।
 - आसमुद्रं भारतदेशः वर्तते ।
 - युवतिः अनुरूपं वस्त्रं क्रीणाति ।

तपःस्वाध्यायनिरतं तपस्वी वाग्विदां वरम् । नारदं परिपप्रच्छ वाल्मीकिर्मुनिपुङ्गवम् ॥ 1-1-1

• व्याकरणविशेषः

- तपःस्वाध्यायनिरतम् – तपः च स्वाध्यायः च – तपःस्वाध्यायौ । (द्वन्द्वः) तपःस्वाध्याययोः निरतः – तपःस्वाध्यायनिरतः । (स.तत्पुरुषः) तम् ।
- तपस्वी – तपः अस्य अस्ति इति । तपस्+विन् ।
- वाग्विदाम् – वाचं वेत्ति इति । उपपदसमासः । क्विप् ।
- वरम् –
- नारदम् –
- परिपप्रच्छ – परि+प्रच्छ्+लिट्,
- वाल्मीकिः – वल्मीके भवः । वल्मीक+इञ्
- मुनिपुङ्गवम् – पुमान् च असौ गौः च – पुङ्गवः । (कर्मधारयः), मुनिषु पुङ्गवः ।

सप्तविधप्रत्ययाः

1. सनादिप्रत्ययाः - 12
 2. विकरणप्रत्ययाः- 20
 3. कृत्प्रत्ययाः - 124
 4. तिङ्प्रत्ययाः - 18
 5. सुप्प्रत्ययाः - 21
 6. स्त्रीप्रत्ययाः - 10
 7. तद्धितप्रत्ययाः - 275
-
- संहतिः - 480
-

सनादयः प्रत्ययाः

- सनादयः द्वादश वर्तन्ते।
- सनादिप्रत्ययान्ताः → धातवः
- सनादिप्रत्ययान्ताः → आतिदेशिकधातवः

सनादिप्रत्ययाः

सन्

क्यच्

काम्यच्

क्यङ्

क्यष्

क्विप्

णिच्

यङ्

यक्

आय

ईयङ्

णिङ्

(सनाद्यन्ताः धातवः ३/१/३२)

Veda Vijnana
Shodha Samsthanam
Centre for Śāstra and Contemporary Studies

धियो विश्वा विराजति।

उदाहरणम्

‘बालकः गणितं जिज्ञासते’ (ज्ञातुम् इच्छति)

Veda Vijnana
Shodha Samsthanam
Centre for Śāstra and Contemporary Studies

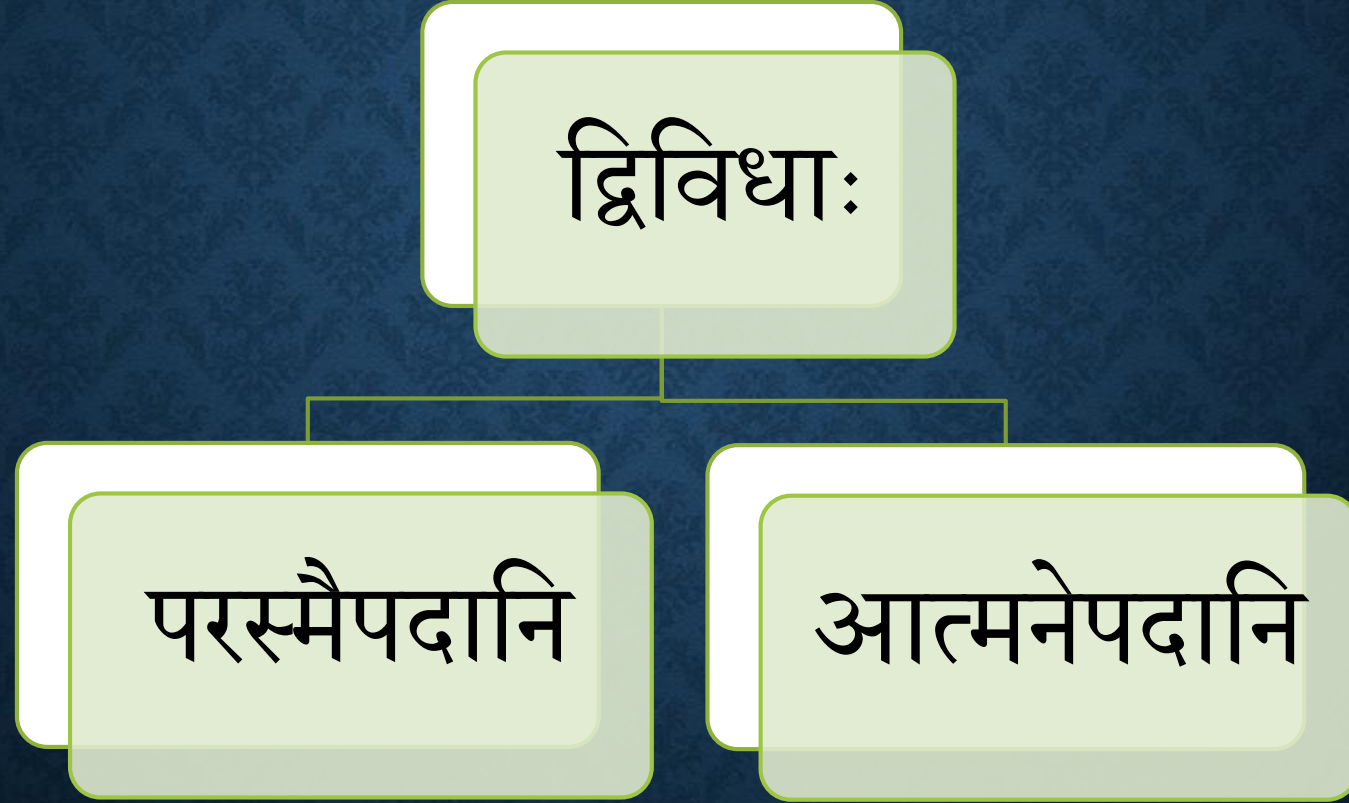
धियो विश्वा विराजति।

तिङ्प्रत्ययाः

- तिङ्प्रत्ययाः १८ वर्तन्ते।
- ते च – तिप्, तस्, झि, सिप्, थस्, थ, मिप्, वस्, मस्, त, आताम्, झ, थास्, आथाम्, ध्वम्, इट्, वहि, महिङ्
- तिङ्प्रत्ययाः धातुभ्यः भवन्ति।

तिङ्प्रत्ययाः

Veda Vijnana
Shodha Samsthanam
Centre for Śāstra and Contemporary Studies

धियो विश्वा विराजति।

तिङ्प्रत्ययाः

परस्मैपदानि				आत्मनेपदानि		
	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमपुरुषः	तिप्	तस्	झि	त	आताम्	झ
मध्यमपुरुषः	सिप्	थस्	थ	थास्	आथाम्	ध्वम्
उत्तमपुरुषः	मिप्	वस्	मस्	इट्	वहि	महिङ्

- द्वित्वं बोधयितुं **द्विवचनप्रत्ययः** । बालकौ पठतः।
- बहुत्वं बोधयितुं **बहुवचनप्रत्ययः** । बालकाः पठन्ति।
- अन्यत्र **एकवचनप्रत्ययः**। बालकः पठति।

परस्मैपदिनः-आत्मनेपदिनः-उभयपदिनः

- येभ्यः धातुभ्यः परस्मैपदप्रत्ययः केवलं भवति ते **परस्मैपदिनः**। तद्यथा भू → भवति।
- येभ्यः आत्मनेपदप्रत्ययः केवलं ते **आत्मनेपदिनः**। तद्यथा एध → एधते।
- येभ्यः उभयविधप्रत्ययाः अपि भवन्ति ते धातवः **उभयपदिनः**। तद्यथा चि → चिनोति/चिनुते।

विकरणप्रत्ययाः

- प्रायः धातोः तिङ्प्रत्यये परे ये प्रत्ययाः विधीयन्ते ते विकरणप्रत्ययाः।

पठ्

पठ् + ति

पठ् + शप् + ति

विकरणप्रत्ययाः

विकरणप्रत्ययाः २० वर्तन्ते। ते च –

१) शप् २) श्यन् ३) श्रु ४) श ५) श्रम् ६) उ ७) श्रा ८) स्य ९) तास् १०) सिप्

११) आम् १२) च्लि १३) सिच् १४) क्स १५) चङ् १६) अङ् १७) चिण् १८) यक् १९) शानच् २०) शायच्

Veda Vijnana
Shodha Samsthanam
Centre for Śāstra and Contemporary Studies

धियो विश्वा विराजति।